

Wstęp

Publikacja „Przekłady Literatur Słowiańskich”. T. 1, część 4: *Bibliografia przekładów literatur słowiańskich (1990—2006)* to ostatnia część tomu zatytułowanego *Wybory translatorskie 1990—2006*. Rejestruje tłumaczenia z literatury czeskiej, słowackiej i macedońskiej w Polsce oraz odwrotnie, z literatury polskiej na języki czeski, słowacki i macedoński. Wskazuje na nieco odmienny rytm czasowy i inne wybory kierujące tłumaczami zachodnio- i południowosłowiańskimi. Porównując wszystkie części bibliograficzne, można zauważyć, że w Polsce spośród literatur słowiańskich najwięcej tłumaczy się literatury czeskiej. Na końcu części ostatniej tomu pierwszego zamieszczono indeks autorów i indeks tłumaczy, by ułatwić Czytelnikowi korzystanie z bibliografii oraz wyciąganie wniosków na temat wyborów translatorskich.

Aktualnie tom pierwszy stanowi całość zamkniętą, przedstawiając wzajemną recepcję literatur słowiańskich na poziomie udokumentowanych faktów, jak również w kontekście artystycznym, kulturowym, socjologicznym i psychologicznym oraz w perspektywie teoretyczno-krytycznej, stanowiącej przyczynek do teorii przekładu. Przekład artystyczny stanowi bowiem jedną z form recepcji obcej kultury za pomocą medium literackiego. W znacznej mierze wpływa na to, że „widzimy obcego w sobie” i „siebie w obcym”, a dzięki temu możliwa jest komunikacja międzykulturowa, która wzbogaca kulturę w zakresie wiedzy, wrażliwości i procesów mentalnych.

Podobnie jak w poprzednich częściach bibliograficznych tomu pierwszego, nie udało się rozwiązać wszystkich tytułów oryginału, co zostało oznaczone w tekście jedną gwiazdką, natomiast rzadko występujące niewiadome, takie jak brak nazwiska tłumacza — dwoma gwiazdkami, a brak tytułu oryginału i nazwiska tłumacza — trzema gwiazdkami. Większość kłopotów związanych z odnalezieniem tytułu oryginału wynika stąd, że tłumacze dokonywali często przekładu z wydruku komputerowego, a nawet z rękopisów. Nie mogli więc nam służyć informacją, choćby naprowadzającą, ponieważ nie dysponują już tekstami oryginałów.

W imieniu Zespołu przepraszam za niedoskonałości niniejszej bibliografii i mam nadzieję, że mimo to będzie pomocna w studiach literaturoznawczych i kulturoznawczych.

Bożena Tokarz